

Tárgy: **Ünnepi versek**
Feltöltés: 2015. december 14.
Forrás: MSZP Országos Nyugdíjas Tagozata

Az ünnepnapok változása

Bálványimádó nap volt a *Sol invictus*,
vagyis *Legyőzhetetlen nap* Rómában.
Legfőbb részeként a *harcászati virtus*
tartotta a *pogány férfiakat* jó formában.

A *niceai zsinat* határozatot fogalmazott:
Jézus isteni és emberi egy személyben.
E második isteni személy azzal is hatott,
hogy *követendő példát adott az életben*.

Így jött létre ellensúlyként a *Sol salutis*,
Az üdvösség napja a kereszténységben.
A pápa ma *karácsonyi születésben* hisz,
pedig *Vízkereszt* volt jó időpont régen.

A *pravoszlávok* e tényhez ragaszkodtak,
december huszonötödike nem mérvadó.
A *katolikus egyházban* e szentenciának,
a *megváltoztatás* az alap, s fő útmutató.

Nem fontos, hogy mikor született Jézus,
ezt a hírvivő *Gábrriel arkangyal* is látja.
Jövőért döntött akkor erről így a *klérus*,
hogy *szeretet* legyen a *nép igaz barátja*.

Az isteni békére vágyva

A
mai
világon
rengeteg az
öldöklés és a harc;
nagyon sok emiatt a **fájó
szív és a sápadt arc**. Az emberek
mind **nyugvásra**
vágynak, s óriási traumák
miatt esnek egyre-másra ágynak.
A **Karácsony** csendben pisszent ezért ránk,
hogy jó szívvel mozgassuk **másért és hazánkért** a szánk.
A **szereetet**, meg a **harmónia**
bársonyosságot adjon a hangunkba.
A teremtmény a **vallása vagy származása**
szerint álljon család elé, s gyertyát gyújtva estefelé,
a **meghittség** lehessen mindenkié. **Pozitív energia** áramoljon
a **simogató kezeken át**; és értsük, sőt
gyártsuk a tréfát. A **vásárfiában** jó szándék,
s ne **sznobság** domináljon, hogy a fogadó fél örülve
gratuláljon. **Nyugalom és béke** járja át addig a **házakat**, míg
levetkőzzük a **bevásárlás** miatti lázakat. **Csekélységek** is váltsanak ki
nagy boldogságot, miután elmormolunk
néhány **imádságot**, s fellobbantjuk újra a **belső
lángot**. **Isteni áldásra** vágyva ülünk asztalhoz, ahová
a rokonság mindenféle földi jót hoz. Melegedjünk át egykettőre,
s gondoljunk az **éhezőkre, nélkülözőkre**, akik elhagyatottan és ázva-fázva
sosem jutnak dűlőre. **Adakozzunk**, ha lehet,
s mentjük meg a **kallódó lelkeket**. **Öleljük** át immár
többször a szeretteinket, s hagyjuk, hogy **ők is szeressenek
minket**. Miközben **haramiák és garázdák** heccelik föl a lakosságot, mi
szerényen áldjuk a sorsot, hogy nem törnek az orrunk alá borsot. **Jövőt épít a kreatív
ember**, ha újra
álmodni mer, s
a Magyarorságot
mint ősi lángot
szítja **föléledni**,
s polgárt ölelni.
Régóta **sokféle
lakos** tehetsége
a kis országunk
valódi erőssége,
s hont üdvözítő,
csoda teremtője.

Pesterzsébet, 2015. december 1.

Vágh Vajk

Télapóra várva

Tombol a szél odakint,
mikor a naptár arra int,
hogy tiszta cipő legyen
minden látható helyen.

Tekintsük át tüstént azt,
mi válthatott ki panaszt!
Jók vagytok-e, ha kérik,
mivel azt ma megméri

A Télapó régen elszánt,
értetek repíti ide a szánt.
Teli batyuval indul útra,
pecsétet rakva a múltra.

Érdem szerint jutalmaz,
s titokzatosan fogalmaz.
Az várja őt valódi hittel,
aki a létével nem viccel!

Ki szereti a rokonságot,
s az összes kebelbarátot.
Ki csendben szót fogad,
s azt keresi, amit szabad.

Aki lehetlent sose kér,
s az adomány cipőbe fér.
Aki éretten gondolkodik,
s ha elvárható, iparkodik.

Örömét a vihar szétviszi,
s még e szános is elhiszi.
Befordul, sőt bekukkant;
s láthatod, hogy elrohant.

Szeretettel gondolva rád,
ekkor ölel apád és anyád.
Ők is voltak kisgyerekek,
veled együtt nevetgélnek.